

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως  
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί



**50 χρόνια με Χριστό...**  
**Μαλαματένια χρόνια!**

**ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**  
**ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2024**

Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Β΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2024

## Ύμνος της ομάδας «Προσφέρω»

Όπου γυρίζω, όπου κι αν δω, σε Ανατολή, σε Δύση  
στα τέσσερα άκρα του ουρανού, στη θάλασσα, στη  
φύση  
είναι το βλέμμα του Θεού, η Αγάπη Του αρμενίζει.  
Τα χρώματα οι μυρωδιές, σαν κόρη με προικίζει.

Πάνω στην Άγια Τράπεζα της εκκλησιάς το βήμα  
το Γολγοθά θα ανεβείς μ' αδειάζεις απ' το κρίμα.  
Άρτο, κρασί προσφέρω εγώ και εσύ Σώμα και Αίμα  
εσύ μου δίνεις τη Ζωή και εγώ ζω μες το ψέμα.

Προσφέρεις και προσφέρεσαι - Άγιο εαυτό μου δίνεις.  
Τη φτωχική μου την καρδιά καινούργιο ρούχο ντύνεις.  
Και εγώ με χέρια αδειανά το εγώ μου λογαριάζω,  
μη χάσω αυτά που αναζητώ και εσένανε αδειάζω.

Η εκκλησιά το σπίτι μου, κοιτάζει στα ουράνια!  
Σαν ανταμώνουμε εκεί καίγονται τα σκοτάδια.  
Ελπίδα, αγάπη και χαρά όλα μου τα προσφέρει  
και εγώ, τα χέρια τα αδειανά, κοιτάζω σ' άλλα μέρη.

Προσφέρεις και προσφέρεσαι...

## Ύμνος της ομάδας «Σέβομαι»

Όποιος χωράει την αγάπη στα βιβλία  
μέσα στις λέξεις τη στριμώχνει και πονά,  
στο σεβασμό όποιος αλλάζει την πορεία  
γκρεμίζει τη ζωή, ριγμένη την κρατά. (δισ)

Έτσι είν' η αγάπη, βράχια σηκώνει.  
Τον σεβασμό όταν κάποιο αγκάθι δεν ματώνει.  
Έτσι ανατέλλει, αυτό προσμένει...  
η αγάπη μόνο απ' την αγάπη να πεθαίνει.

Έχω Θεό που τα αντέχει τα καρφιά,  
με ένα "μνήσθητι" με βγάζει απ' την σκλαβιά,  
τη λευτεριά μου μέσ' τα χέρια μου ακουμπάει,  
Αυτός με σέβεται μαζί και μ' αγαπάει. (δισ)

Έτσι ειν' η αγάπη, βράχια σηκώνει.  
Τον σεβασμό όταν κάποιο αγκάθι δεν ματώνει.  
Έτσι ανατέλλει, αυτό προσμένει,  
η αγάπη μόνο απ' την αγάπη να πεθαίνει.

Αντέχει η αγάπη, σταυρό σηκώνει,  
ο σεβασμός το χέρι όταν της απλώνει.  
Να αγκαλιάσω και το σταυρό μου,  
το σεβασμό αν έχω πάντα στο πλευρό μου,  
το σεβασμό αν έχω πάντα στο πλευρό μου,  
το σεβασμό αν έχω πάντα φυλαχτό μου!

## Ύμνος της ομάδας «Διακονώ»

Είναι άγνωστη η λέξη  
και πιο άγνωστη η πράξη  
αλλά γράφει στην ψυχή σου  
πινελιές, του Παραδείσου!  
Και αφού αυτή τη λέξη  
είπε πρώτη η Εκκλησία  
έχει στη ΔΙΑΚΟΝΙΑ  
δίπλα-δίπλα τη θυσία!

Θα γίνει όμορφη σαν ζωγραφιά παιδιών  
θα την απλώσουμε και στα πατώματα  
με τα πινέλα μας πήραμε χρώματα  
και υπογράψαμε, ομάδα “ ΔΙΑΚΟΝΩ ”...

Κάπου γράφει ΕΚΚΛΗΣΙΑ  
με χρυσό απ’ τις εικόνες  
γέροντες και νέοι αντάμα  
σαν το γέλιο με το κλάμα.  
Ασθενείς...αυτό το γκρίζο  
με, γαλάζιο να φωτίζει  
κι “Άρτος της ζωής ” τον κόσμο  
να χορτάσει πάντα ελπίζει!

Θα γίνει όμορφη σαν ζωγραφιά παιδιών  
θα την απλώσουμε και στα πατώματα  
με τα πινέλα μας πήραμε χρώματα  
και υπογράψαμε, ομάδα “ ΔΙΑΚΟΝΩ ”...

## Ύμνος της ομάδας «Συγχωρώ»

Έχει ατόφιο χρυσό  
στα χέρια του και στην καρδιά  
όποιος το συγχωρώ  
σαν σημαία κράτα.  
Τα λάθη μου όλα μετρώ  
στο πετραχήλι τα ακουμπώ.  
Αγάπης έχω Θεό  
μένει στο συγχωρώ.

Στο συγνώμη μπορώ  
φως να κάνω  
τα σκοτάδια που γυρνώ.  
Στο συγνώμη μπορώ  
το εγώ μου να πονώ.  
Στο συγνώμη μπορώ  
τα βαρίδιά στα πόδια να πετώ.  
Δίχως όρια να αγαπώ  
τη συγνώμη αν γυρνώ!

Έχει ατόφιο χρυσό ...

Στο συγνώμη μπορώ  
φως να κάνω  
τα σκοτάδια που γυρνώ.  
Στον Θεό το χρωστώ  
να μάθω και εγώ να ξεχνώ.  
Στο συγνώμη μπορώ  
τα βαρίδιά στα πόδια να πετώ .  
Δίχως όρια να αγαπώ  
τη συγνώμη αν γυρνώ!

Μια σταλίτσα λέξη  
Σταυρό έχει αντέξει  
Τόση αγάπη Του  
και εγώ την προσπερνώ.  
Για πορεία μου,  
η Αλήθεια Του!  
Και μπρος Ολοταχώς!

Έχει ατόφιο χρυσό  
στα χέρια του και στην καρδιά  
Όποιος το συγχωρώ  
σαν σημαία κράτα.  
Θέλει θάρρος να βρω  
Στον «άλλο» δίπλα να σταθώ  
«Δες με κοίτα» να πω  
«Θέλω να συγχωρώ»

Τα λάθη μου όλα μετρώ,  
στο πετραχήλι τα ακουμπώ.  
Αγάπης έχω Θεό  
μένει στο συγχωρώ.

Στο συγνώμη μπορώ  
φως να κάνω  
τα σκοτάδια που γυρνώ  
Στον Θεό το χρωστώ  
να μάθω και εγώ να ξεχνώ  
Στο συγνώμη μπορώ  
τα βαρίδιά στα πόδια να πετώ  
Δίχως όρια να αγαπώ  
τη συγνώμη Να γυρνώ



## Ύμνος της ομάδας «Ελπίζω»

Είναι ποτιστήρι για το νου  
με το νεράκι τ' ουρανού  
μάντεψε, τώρα, για ποια λέξη σου μιλώ.  
Η αγάπη, πάντοτε, γι' αυτό  
δίνει στους φίλους της καιρό  
και περιμένει το καλό!

Αν και σου το είπα φανερά  
ψάξε ακόμα λίγο, είσαι κοντά!

Η αγάπη πάντα υπομένει, πάντα στέκει και...μετά;  
Τελευταία “φεύγει”, μη σου πω πως ανασταίνεται  
κρυφά!

Είναι το “ελπίζω” που τον κόσμο τον “ποτίζει”  
να φανταστείς και η αγάπη πάντα ελπίζει! (δεις)

Αν δεν είχε χάρη απ'τον Θεό  
αυτό το “ΕΛΠΙΖΩ” το μικρό...ούτε κι εμείς  
θά 'μασταν στην πόρτα σας μπροστά  
να λέμε ύμνους της χαράς και της γιορτής!

“Κάποιοι” από τα χρόνια τα παλιά  
κοίταζαν στο μέλλον καθαρά!

Η αγάπη πάντα υπομένει...

## Ύμνος της ομάδας «Προσεύχομαι»

Λέξεις μικρές  
της ψυχής που ανασαίνει από Σένα  
που δεν έχει απ' το βλέμμα Σου κρύψει  
όλα τα ξέρεις ...  
Σαν οφθαλμός  
που κοιτάζεις στην ψυχή και υποφέρεις  
το παιδί που δεν δίνει στον Πατέρα το χέρι  
...στον Θεό!

Όμως άλλη μια φορά Σου το ζητάμε  
να μην σβήσεις ένα φως που θα κοιτάμε.  
Εσύ πατέρας κι οδηγός  
και εμείς που αν μας αφήσεις, το χάσαμε το φως!

Σε Σένα θα προσεύχομαι  
κι όσο μπορώ θα εύχομαι  
το χαμένο πρόβατό Σου  
να κρατήσεις στο κοπάδι το δικό Σου.

Με κάθε κόμπο δένομαι  
και άλλο πια δεν σκέφτομαι  
ό,τι έχω είναι λίγο  
πατέρα κρατά με ΕΣΥ να μη Σου φύγω!

Και πώς να μην μιλάει κανείς για τον θεό της  
κόβει τη θάλασσα στα δυο για τον λαό Του  
Εσύ πατέρας κι οδηγός  
και εμείς που αν μας αφήσεις, το χάσαμε το φως!

Σε Σένα...

## Ύμνος της ομάδας «Αγαπώ»

Κι απ' τις γλώσσες των αγγέλων  
Τα κρυμμένα των αστέρων  
Ό,τι και να κατακτήσω  
Και τον κόσμο αν θα κερδίσω.  
Την καρδιά γυμνή αν αφήσω  
Πρέπει να βρω να την ντύσω  
Ρούχο φτιάχνω την αγάπη  
την κεντάω δάκρυ, δάκρυ!

Η αγάπη όλα τ' αλλάζει  
στον Χριστό όταν κοιτάζει  
τον σταυρό της σαν σηκώνει  
την αλήθεια όταν ιδρώνει.  
Η αγάπη είναι θυσία  
ο σκοπός είναι κι η αιτία.  
Αγαπώ θα πει αντέχω  
και ελπίζω κι υπομένω!!!

Τον κόσμο θα χτίζει η αγάπη  
είναι του Θεού τ' αλφάδι  
Κι η Εκκλησία λιθάρι  
θεμέλιο κι αγκωνάρι  
Είναι χρέος ν' αγαπώ  
Το μόνο χρέος!  
Τον Χριστό ν' ακολουθώ  
μέχρι το τέλος!!!

Χρέος είναι η διακονία  
του αδερφού η παραμυθία  
στων καιρών μας την ορφάνια  
η Εκκλησία είναι η μάνα!  
Και σαν μάνα αγαπάει,  
έχει έγνοια και πονάει  
πάντα τον Χριστό μοιράζει  
και δεν κρίνει, δεν δικάζει!



## Ύμνος της ομάδας «Υπομένω»

Σαν πεταλούδα  
κλεισμένη σε κουκούλι  
είν' ένα θαύμα,  
κι ας είναι... τοσοδούλι,  
ή σαν το δέντρο,  
που ανθίζει στην αυλή μας  
θέλει φροντίδα  
και την υπομονή μας!

Να περιμένω  
σημαίνει να επιμένω  
κι αν επιμένω,  
θα πρέπει να υπομένω  
δεν θέλω να 'μαι  
γλυκό κερί για τούρτα  
θα προτιμούσα,  
κεράκι αναμμένο!

Όλα τα ωραία στην γη,  
που θέλουν χρόνο και αυτά,  
αν το ταξίδι αργεί  
και πάντα εμείς βιαστικοί  
ή θα τα σπρώξουμε ή  
θα τους ζητάμε να φτάσουν,  
σαν κάτι μας λείπει...  
...ή γλυκιά υπομονή!

Σ' ένα ταξίδι  
κι εμείς "συνταξιδιώτες"  
και που μετράει  
πενήντα χρόνια τώρα  
για τη ζωή μας  
φως και χαρά και γνώση  
και μη μας σπρώχνεις...  
θ' αργήσει να τελειώσει!

Θα τους χαρούμε,  
σαν τρέξιμο τους κόπους  
και σαν παρέα  
θα κάτσουμε στην στάση  
γιατί η αγάπη  
ανοίγει νέους δρόμους  
κι αυτή την σκέψη,  
δεν θα την προσπεράσει!

Όλα τα ωραία...

Όλα τα ωραία στη γη  
πενήντα χρόνια με φως  
αν το "ταξίδι" αργεί  
και οδηγεί ο Χριστός  
με σιγουριά του παιδιού,  
όπου με πάει θα πάω  
γιατί 'ναι Πατέρας  
και καλός Οδηγός!

## Ύμνος της ομάδας των Στελεχών: «Μετανοώ»

Είμαι τα πόδια μου βαριά  
βήματα δεν σηκώνουν.  
Τα σφάλματα βαρίδια  
στο χώμα με κρατάνε.

Μα έχω ρίζες στα ψηλά.  
Εδώ είναι ξενιτιά.  
Αχ τη μετάνοια νά 'βρω,  
μη χωρίσω από το Θεό.

Πορεία σ' άγρια κύματα  
τα λάθη να ζυγώνω  
να βλέπω στην ψυχή βαθιά  
το εγώ μου να το λιώνω.

Μα έχω ρίζες στα ψηλά...

Φόρεσε το σαρκίο μου  
Με ζήτησε στον Άδη.  
Περπάτησε στα κύματα  
μα με γυρεύει ακόμη.

Το πετραχήλι σαν νεράκι  
Πλένει την καρδιά  
Αχ η μετάνοια να 'ρθει  
να γένω σαν τη φωτιά.

## Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά  
τόση απέραντη χαρά  
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη  
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά  
για του Θεού τη φαμελιά!  
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί  
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,  
χαρά γεμάτα και παλμό,  
το αιώνιο αγγίζω  
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,  
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:  
«Είναι τέλεια η ζωή  
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

## Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,  
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!  
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.  
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,  
Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.  
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.  
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...  
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,  
Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,  
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.  
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,  
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά  
Έγια- έγια μόλα,  
Έγια- έγια λέσα!  
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

# Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή  
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.  
Ήμασταν μικρά παιδιά  
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια  
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν  
είναι η πατρίδα μας  
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς  
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.  
Χρόνια της καρδιάς  
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς  
όσο θα τα ζεις  
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή  
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή  
να γυρνάμε πάντα εδώ  
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή  
να μας δένει πάντα η στιγμή  
που τη μοιραστήκαμε  
τριάντα της καρδιάς.

## Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,  
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.  
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,  
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!  
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,  
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.  
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.  
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!  
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!  
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.  
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.  
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.  
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ  
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!  
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!  
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

# Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

## Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!  
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.  
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές  
Σπίτια με όνειρα κι αυλές  
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την  
Δύση  
Στον λίθο που δεν έκαμε του  
χτίστη  
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,  
για να νικήσει η ομορφιά  
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την  
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους  
στις καρδιές  
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει  
τις ζωές  
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή  
Στην εσπερία Αγία Γη  
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει  
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το  
γνωρίζει  
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές  
Χωρούν ελπίδες και χαρές  
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση  
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,  
Ξηροκρήνη  
Σταυρούπολη, Επτάλοφος  
Και Μενεμένη κι Εύοσμος  
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

*Πενήντα χρόνια...*

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την  
Δύση!  
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην  
Πολίχνη!  
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,  
Νεάπολη και Διαλογή  
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!  
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την  
Δύση!



